

คำพยานชีวิต

สมสกุล ป้อมมงกุฏ

ผมคิดเสมอว่า ทุกคนเกิดมามีทุกข์ไม่มากก็น้อย เมื่อเกิดปัญหาหรือความทุกข์ ที่นอกเหนือความสามารถของเราจะควบคุมได้ ผมก็แสวงหาการดับทุกข์ของผมด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น นั่งสมาธิ ธรรมฐานไปทำบุญตักบาตร ไปทำทาน ขอมรับว่าช่วงที่ทำนั้น ผมสบายใจไปชั่วขณะแต่ปัญหาเดิม ๆ ก็ยังคงอยู่ เราไม่สามารถเปลี่ยนแปลงมันได้ แม้กระทั่งผมได้บวช ช่วงนี้ผมเคร่งครัดมาก ทำวัตรและนั่งสมาธิเป็นประจำผมยอมรับว่ามันสงบชั่วคราว เมื่อสึกออกมา ทุกอย่างก็เป็นเหมือนเดิม เมื่อรู้สึกท้อถอย ผิดหวัง กับการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ผมก็มักจะปลงหรือก็คิดว่า คงเป็นเวรกรรมเก่าของเรา เราถึงได้เป็นแบบนี้ สิ่งเหล่านี้ได้เปลี่ยนไปเมื่อผมได้รู้จักกับอาจารย์มัทนา ประทีปประเสน อาจารย์ได้หนุนใจผม และเล่าเรื่องของพระเจ้าให้ฟัง และบอกว่า พระเจ้ารักผม ตอนแรกผมก็แปลกใจ และกลัวอย่างบอกไม่ถูก กลัวว่าจะเกิดอะไรถ้าเราเชื่อพระเจ้า และเมื่อได้มีโอกาสร่วมงานกับอาจารย์ ในการสอนวิชาความรู้ เรื่องยาและสุขภาพให้แก่นักศึกษาที่พระคริสตธรรมกรุงเทพ ผมรู้สึกประทับใจมากกับการต้อนรับด้วย อธิษฐานที่ข้มแย้มแจ่มใส และเป็นกันเองของนักศึกษาทุกคน ซึ่งอาจารย์บอกว่านี้แหละลูกของพระเจ้า ส่วนใหญ่ก็จะเป็นอย่างนี้แหละ แล้วผมได้มีโอกาสไปเยี่ยมน้องบัณฑิตผู้ที่พระเจ้าทรงนำให้อาจารย์ได้รู้จักและไปเยี่ยมเขียนอธิษฐาน หนุนใจคุณแม่และคุณยายของน้องบัณฑิตด้วยหวังว่า ผมจะช่วยแนะนำการทำกายภาพบำบัดอะไรได้บ้าง แต่เมื่อไปถึงก็พบ สภาพน้องบัณฑิต ต้องใช้ออกซิเจนช่วยหายใจ และต้องนั่งหมอบอยู่ตลอดเวลา นอนไม่ได้เพราะป่วยเป็นโรคหัวใจโต หลังจากเยี่ยมน้องบัณฑิตแล้ว ก็คุยกับอาจารย์ถึงสภาวะที่น้องบัณฑิตเป็นอยู่ อาจารย์ก็จะบอกว่าฝากน้องบัณฑิตไว้กับพระหัตถ์ของพระเจ้า ผมก็ได้มีโอกาสไปโบสถ์บ้าง และอีก 5-6 เดือนต่อมาไปที่โบสถ์อีกครั้ง ผมก็ได้พบน้องบัณฑิตที่โบสถ์ อาการของน้องบัณฑิตมากสามารถเดินวิ่งได้ ผมนึกถึงการทรงรักษาของพระเจ้าและนึกว่าพระองค์ทรงมีชีวิตอยู่จริง ๆ ทำให้จิตใจผมตื่นเต้นที่อยากจะรู้จักกับพระเจ้าเป็นการส่วนตัวบ้าง ผมก็กลับไปอ่านหนังสือและข้อความที่อาจารย์เขียนหนุนใจและถามในสิ่งที่สงสัย ทำให้ผมรู้จักพระเจ้ามากขึ้น ขณะที่ยังไม่ได้รับเชื่อก็ได้มีประสบการณ์ตรงกับพระเจ้า โดยผมมีปัญหาเรื่องที่อยู่อาศัย และปัญหาทางการเงิน ผมก็ลองอธิษฐานและผมก็ได้รับจากพระเจ้าจริง ๆ แต่ตอนนั้น ผมก็ไม่แน่ใจ ผมจึงมีความคิดที่จะแสวงหาพระเจ้ามากกว่านี้ ผมจึงตั้งใจไปโบสถ์ในวันที่ 8 เมษายน 2001 ซึ่งเป็นวันที่คริสตจักรประกาศวันอีสเตอร์ อาจารย์จักรพันธ์ ชูเกียรติวงศ์กุล เทศน์ได้ตะใจผมมาก ตรงกับสิ่งที่ผมต้องการคำตอบ และสงสัยอยู่คือการฟื้นคืนพระชนม์ชีพของพระเยซูคริสต์ ถ้าพระองค์ไม่ฟื้นคืนพระชนม์ชีพ คงไม่มีเหตุการณ์ต่าง ๆ

เกิดขึ้นเป็นแน่แท้ ผมจึงเปิดใจรับเชื่อและมอบวิญญาณจิตของผมไว้ในพระหัตถ์ขององค์พระเยซูคริสต์เจ้าและรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด อาจารย์บอกผมว่านี่คือการที่พระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานของอาจารย์และกลุ่มแคร้ที่ได้อธิษฐานเพื่อผมอย่างมากเป็นเวลาเกือบปี หลังจากรับเชื่อแล้ว ผมมีสันติสุขภายในจิตใจเป็นอย่างมาก นี่แหละสิ่งที่ผมหามาตลอดชีวิต และผมก็ได้เจอแล้ว ผมฝากปัญหาและฝากชีวิตของผมไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ ผมก็อธิษฐานอ่านพระคัมภีร์ เข้าร่วมกลุ่มแคร้และไปโบสถ์ตลอดมา และเมื่อผมได้สติแล้ว ผมนึกถึงคนที่ผมรักและอยากให้เขาได้ความรักความรอดด้วยผมจึงอธิษฐานกับพระเจ้าและให้คนในกลุ่มแคร้ช่วยอธิษฐานด้วยพร้อมกันนี้ ผมก็ได้หาโอกาสเล่าเรื่องพระเจ้าให้พวกเขาฟัง พระเจ้ารักผมจริง พระองค์ตอบคำอธิษฐานของผมโดยนำชายของผมสองคนให้รับเชื่อพระเจ้าและรับเอาองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอด และในวันที่ผมรับบัพติศมา น้องชายซึ่งเป็นคนเกเรติดเหล้า ดิบบุหรี และเที่ยวเตร่มาในงานนั้น ผมอธิษฐานกับพระเจ้าให้เขาเชื่อพระเจ้า วันต่อมา น้องชายผมก็รับองค์พระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด น้องชายผมเปลี่ยนแปลงมาก สามารถเลิกสูบบุหรี่ ดื่มเหล้าได้ และตั้งใจทำงาน ผมกับกลุ่มแคร้ก็อธิษฐานเพื่อพี่สาวและพี่ชายของผม ต่อเมื่อพี่สาวเห็นการเปลี่ยนแปลงของน้องชาย พระเจ้าตอบคำอธิษฐานของผมอีก โดยพี่สาวผมเปิดใจยอมรับองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ทั้ง ๆ ที่เมื่อก่อนนี้ พี่สาวผมนับถือและกราบไหว้รูปเคารพมากมาย เดียวนี้เขานับถือพระเจ้าเพียงแต่องค์เดียว และในวันรับบัพติศมาของพี่สาวและน้องชายผม พี่เขยก็ได้เปิดใจรับองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ล่าสุดเมื่อวันที่ 15 ธันวาคม 2001 ผม พี่สาว น้องชายและกลุ่มแคร้ได้มีโอกาสไปจัดคริสตมาสประกาศที่บ้านเกิดของผม ที่อำเภอภักขิณบุรี จ.ปราจีนบุรี วันนั้น พี่สะใภ้และคุณพ่อของผมก็ได้เปิดใจต้อนรับองค์พระเยซูคริสต์เจ้าเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ด้วยพลังอธิษฐานของผมกับกลุ่มแคร้ พระเจ้ารักผม พระเจ้ารักโลก พระองค์จึงส่งพระเยซูคริสต์เจ้าลงมาตายแทนความผิดบาปของชาวโลกจริง ๆ ขอบคุณพระเจ้าที่พระองค์ทรงเลือกผม ผมจะต้องทำหน้าที่คริสเตียนที่ดีต่อไป เพราะพระคุณความรักของพระองค์ที่มีต่อผม

สมสกุล ป้อมมงกุฎ

นักกายภาพบำบัด

หน่วยปฏิบัติการบริการ

วิทยาศาสตร์สุขภาพ

คณะสหเวชศาสตร์

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

19 ธันวาคม 2001.

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 53 ฉบับที่ 286 พฤษภาคม – มิถุนายน 2002, หน้า 36-37.